FOTO: TOM PETERS

Competitive balance in én voor het slijk der aarde

Cyclocross leeft bij de gratie van de kijkcijfers. En die blijven ondanks heel wat donkere wolken (uitzendingen achter de decoder, het pensioen van Sven Nys, veroudering en dus langzaam wegvallen doelpubliek, toenemende concurrentie op de beeldbuis en daarbuiten ...) nog steeds opvallend mooi.

Van bergop-bergaf op de Koppenberg tot een biljartvlak weiland met een kunstmatige brug en kasseistrook in Ruddervoorde, van zware klei in Niel tot rul strandzand in Koksijde: cyclocrossparcoursen bieden meer variatie dan pakweg een volleybalveld of een tatami. Dat kan helaas niet altijd worden gezegd van het wedstrijdbeeld. Wout en Mathieu vechten het doorgaans onderling uit en degraderen de concurrentie tot figuranten. Hun leeftijdgenoten kunnen er niet aan, de onmondige subtoppers van weleer zakken steeds dieper weg in de modder. En ja hoor, het zijn meer dan eens beklijvende duels. Maar als een van de toppers in de lappenmand ligt, is de uitslag al voor de start bekend. Weg sportieve spanning of *competitive balance* betekent weg de reden om de rubberen *botten* of de televisie aan te doen. Weg kijkers, weg sponsors, weg geld, weg succesformule.

Wout en Mathieu moeten samen in het veld blijven of samen (naar de) weg.

WALTER **VAN STEENBRUGGE**

De enige tsaar van het jaar

De eindejaarsvraagjes kleuren deze koude, donkere en korte dagen. Prijzen voor verdienste worden kwistig uitgedeeld en de vele doden met rouwrand herdacht. Spraakmakende momenten van het afgelopen jaar laten kurken knallen tussen oester en kreeft. Ook de sportredacties mogen niet achterblijven en halen het ultieme sportmoment weer op, naast de tranen van de tragiek. Brood en Spelen in kerstverpakking.

Gelauwerd worden mag eigenlijk niet voor één moment. En al zeker niet als je terugblikt op een volledig jaar. Dan gelden de wetten van de continuïteit, niet van de steekvlam, ook al vermag de onverwachte topprestatie het bloed te versnellen.

De sporter van het jaar moet voor mij het sportieve overstijgen, de maatschappij beroeren en liefst de jongeren inspireren. De sportpersoonlijkheid van het jaar is uniek, moet sprankel en humor in de huiskamer brengen, als balsem voor een soms zuur en kil bestaan.

Doe mij dan maar voor 2016 Peter Sagan. De wereldkampioen wielrennen 2015 grossierde in het begin van het seizoen in tweede plaatsen, want werd dikwijls aan de finish geklopt nadat hij eerder de koers had opengebroken. In de achterafbabbel was er bij Sagan geen plaats voor excuses, jeremiades of andere klaagzangen. De vele kermende voetbaltrainers moeten dringend bij Sagan in de leer. Dan is het gedaan met verbaal schunnige provocaties.

Zijn Engels of zijn nog betere Italiaans heeft ook iets romantisch. Je denkt niet meer aan het zweterige zeemvel in de koersbroek, maar ziet enkel nog kaarslicht, kaviaar en Katarina, zijn rockchick met wie hij een clip opnam op de vrolijke pukkeltonen van de Bee Gees, uit de tijd dat John Travolta nog veertig kilo lichter woog.

Sagan praat zoals hij koerst: rechttoe, rechtaan, geen gelijm of geslijm, maar met veel souplesse in de woorden en op het goede moment de enige echte quote die ertoe doet, als een beslissende vlijmscherpe demarrage. "Hij is zo simpel en helder dat hij ingewikkeld wordt", orakelde zijn bevallige Slowaakse deerne.

Sagan behoefde dit jaar geen hulp van ploegmakkers en luisterde niet naar een te moeilijke koerstactiek uitgekiend in een of ander dubieus achterhuis van de ploegleider. Peter Sagan rekende af met het berekende wielrennen. Kopwerk schuwen als koninklijke spurter? Geen mooie lok van zijn weelderige haardos dacht daar ooit aan. In de Ronde van Vlaanderen koerste hij als een echte flandrien iedereen uit het wiel en tijdens het WK wielrennen 2016 in het bloedhete Qatar zat hij compleet geïsoleerd, zonder landgenoten, in de finale die hij meesterlijk won.

De veelkleurige regenboog past perfect bij zijn kleurrijke fietsstijl. Of het gaat om een vlakke, dan wel een steile wedstrijd, Sagan verteert elk soort parcours en past zich niet aan. 'Pur sang sporten', maar steeds met guitige pretoogjes die een flinke dosis liederlijkheid verraden.

Sagan is een icoon, een voorbeeld voor de jeugd. Talent gekoppeld aan oeverloos trainen, maar steeds met veel zin voor de relativiteit der dingen. Een man die je wil tegenkomen in het stervensuur. Hijzelf is eeuwige hemel. ■